

International Theatre Institute ITI

World Organization for the Performing Arts

Brett Bailey'in 27 Mart 2014 Dünya Tiyatro Günü mesajı

Bastırılması olanaksız Gösteri Ruhu insanların toplandığı her yerde açığa çıkar.

Ufacık köylerin ağaçları altında, küresel metropollerin yüksek teknik donanımlı sahnelerinde; okul salonlarında ve tarlalarda ve tapınaklarda; kenar mahallelerde, kent meydanlarında, toplantı merkezlerinde ve yoksul bölgelerin bodrum katlarında insanlar türümüzün karmaşıklığını, çeşitliliğini, kırılğanlığını kanlı canlı varlıklarıyla, nefesleriyle, sesleriyle dile getirerek sohbet etmek için yarattığımız kısacık ömürlü tiyatro dünyalarında birbirlerine sokulurlar.

Toplanmamızın hedefi ağlamak ve anımsamaktır; gülmek ve düşüncelere dalmaktır; öğrenmek ve onaylamak ve hayal etmektir. Teknik hünerlere şaşır kalmak, tanrıları canlandırmaktır. Güzellik ve şefkat ve canavarlık yaratma gücümüz karşısında hayranlıktan hep birlikte soluksuz kalmaktır. Oralarda enerjimizi artırmak ve daha da güçlenmek için toplanırız. Değişik kültürlerimizin zenginliğini kutlamak, bizi bölen sınır çizgilerini eritmek için.

Bastırılması olanaksız Gösteri Ruhu insanların toplandığı her yerde açığa çıkar. Ortak özelliklerden kaynaklanır, değişik geleneklerimizin maskelerini takınır, kılıklarına bürünür. Dillerimizi ve ahenklerimizi ve el hareketlerimizi hizmetine alır, topluluğumuzun ortasında bir ortak boşluk yaratır.

Ve bizler, o kadim ruhla işbirliği yapan sanatçılar, onu kalplerimize, düşüncelerimize ve gövdelerimize sindirerek benimsemek zorunda kaldığımızı hissederiz. Öylece gerçeklerimizi bütün olağanlıkları ve pırl pırl gizemleriyle açığa vurmuş oluruz.

Gelin görün ki şu çağda milyonlarca insan hayatta kalmak için çabalamakta, baskıcı düzenlerin ve yırtıcı kapitalizmin pençesinde acı çekmekte, çatışmalar ve cefalardan kaçışmakta; özel yaşantımıza gizli servisler burunlarını sokmakta ve sözlerimiz mahremliğe saygısız hükümetlerce sansürlenmekte; ormanlar bitirilmekte, canlı türleri yok edilmekte, okyanuslar zehirlenmekte; açığa vurmak zorunda kalacağımız ne var ki?

Bu dünyada güçler eşit değil. Değişik egemenlik düzenleri tek ulusun, tek ırkın, tek cinsin, tek cinsel tercihin, tek dinin, tek ideolojinin, tek kültürel çerçevenin ötekilere üstün oldu ğuna hepimizi inandırma çabasında. Böyle bir dünyada sanatlarla toplum gündemleri arasındaki bağların koparılması için direnmek gerçekten savunulabilir bir tutum mudur?

Bizler, arenaların ve sahnelerin sanatçıları, piyasanın kendi işine gelen siparişlerine uymakta mıyız? Yoksa elimizdeki gücü sağlamca kavrayarak toplumun kalbinde ve kafasında temiz bir yer açıyor, insanları çevremizde topluyor, onları esinliyor, büyülüyor, bilgilendiriyor, öylece bir umut ve açık yürekli işbirliği dünyası yaratıyor muyuz?

Translation: Refik Erduran